

Ting nogle enkelte Tal, som det maasse under den Situation, under hvilken vi leve — jeg mener ikke Situationen i Øjeblikket, men Landets hele Situation — turde have nogen Betydning at være opmærksom paa. — Der gives som bekendt paa Finansloven en hel Del Understøttelser til Næringsveje, til Fremme af en Mængde gode Virksomheder her i Landet. Jeg ønsker ikke at komme ind paa, hvad der gøres for de aandelige Formerals Fremme, men jeg vil her nærmest se paa, hvad der gøres for de materielle Hjelpekilder her i Landet. Det er væsentlig paa Indenrigsministeriets Budget, at det foreligger, og jeg antager, at det vil kunne interessere ærede Medlemmer at blive bekendte med følgende Oversigt: Det, som paa det foreliggende Finanslovsforslag er bevilget til Landbrugets Fremme og til Djemed, der særlig staa i Forbindelse dermed, udgør, naar jeg skal angive det nøjagtigt, ikke mindre end 1,610,209 Kr. Dertil skal jeg ikke lægge det Beløb, jeg nu vil nævne, men det staa dog maasse nærmest i Forbindelse med Landbrugets Fremme, — jeg mener det Beløb, der er bestemt til Fiskeriets Fremme, dertil er der bevilget 155,355 Kr. Men hvad er der da bevilget paa Finanslovsforslaget til Industri og Haandværk og til Handelen? Industri og Haandværk fremtræde med en samlet Sum af 254,700 Kr. og til Fremme af Handelen er der bevilget i alt 24,000 Kr.! Naa, man tror vel altsaa, at Handelen sørger for sig selv og klarer sig nok. Ja, det kan være; jeg skal ikke opholde mig ved denne lille Sum, men hvad jeg særlig ønskede at nævne er, at Industri og Haandværk ikke støttes paa denne Finanslov med et større Beløb end ca. 155,000 Kr., medens Bevillingerne til Landvæsenets Fremme overstige 1,600,000 Kr. Jeg siger ikke dette for at udtale nogen Kritik derover, eller fordi jeg i nogen Maade skulde være misundelig til den ene eller den anden Side; jeg ønsker kun at nævne de faktiske Omstændigheder, at anføre disse Tal, som i øvrigt tale for sig selv.

Selvfølgelig er det ikke mit Ønske at komme ind paa ret mange Enkeltheder af Finansloven. Det vilde daarlig stemme med Traditionerne her i Tinget, om man her vilde give sig til at behandle smaa Spørgsmaal, som ikke i nogen særlig Grad tør lægge Vægt paa Tid og Opmærksomhed. Men der er dog enkelte Punkter, der heller ikke have denne Karakter, som ikke ere saa ubetydelige, hvortil jeg vil tillade mig at knytte et Par Bemærkninger, fordi jeg tror, at de kunne have Interesse for Tinget.

Jeg skal da først nævne, at der paa det foreliggende Finanslovsforslag er optaget, og altsaa foreløbig af Folketinget er afgjort, et Par Sager, angaaende hvilke særlige Lovforslag have været forelagte, det ene i denne Samling og det andet i en tidligere Samling. Hvis Landstinget altsaa vedtager dette Finanslovsforslag, og det saaledes bliver til Lov, ere dermed disse to Sager afgjorte og afgjorte paa Finansloven. — Det første er det, der angaar en Udvidelse af Klasse-lotteriet. Derom havde Finansministeren fremsat et Lovforslag i Folketinget, som gik ud paa at forhøje Loddernes Antal til 125,000. Jeg skal med Henhyn hertil bemærke, at man er bleven staaende ved, at man paa Finansloven har forhøjet Loddernes Antal fra 85,000 til 100,000, og derved har man opnaaet paa vedkommende Post i Finansloven at kunne opføre en forøget Indtægt af Klasse-lotteriet paa Hundrede og nogle og tressindstve Tusinde Kroner, foruden et Beløb paa en anden Konto, der er anslaaet til 60,000 Kr., for Stempelafgift af Klasse-lodder. Jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at Klasse-lotteriet er ordnet ved Lov, at det ved Lov af 6te Marts 1869 blev bestemt, hvor mange Lodder der skulde være, 40,000 eller 45,000. Senere har man forøget Antallet af Lodder paa Finansloven, dernæst har man ved særlig Lov af 1891 forøget Loddernes Antal, og nu vender man tilbage til ikke at forøge dem ved særlig Lov, men paa Finansloven.

Den næste Sag, jeg vil nævne, er en Sag, om hvilken der har været foreslaaet en særlig Lov. Den er nu ogsaa afgjort paa Finansloven. Det er Spørgsmaalet om den firkkelige Ordning i Frederiksberg Sogn, som den højtærede Kirke- og Undervisningsminister allerede har nævnt. Der var, som man vil erindre, fremsat for dette Ting et Lovforslag om, at Staten skulde give et Bidrag paa 125,000 Kr., fordelt paa 5 Aar, til Opførelsen af Kirker paa Frederiksberg, og efter den Tids Forløb et tilsvarende Tilskud til Præsternes Lønninger. Nu er denne Sag foreløbig afgjort paa Finansloven saaledes, at alt det, der forlanges af Statskassen, er at give 8,000 Kr. aarlig i 5 Aar, altsaa et Beløb af 40,000 Kr. i det hele til Opførelsen af Kirker, medens der slet intet skal gives af Statskassen til Lønningerne af Præsterne. Jeg tror, at den højtærede Kirke- og Undervisningsminister har Ret i, at denne Afgørelse vil modtages med stor Paaskønnelse af det betydelige Frederiksberg Sogn med dets 55,000 Mennesker. Jeg tror ogsaa, at der for mig som Indvaaner i dette Sogn er